

De Rivierenbuurt is een prachtig seniorencomplex rijker: de Goudriaanflat. Het is een opvallend, rond gebouw met gouden accenten en telt 53 sociale huurappartementen. Er is een gemeenschappelijke recreatieruimte en een ondergrondse parkeergarage. Bewoner Jan Baas is enorm enthousiast over de flat met de gouden rand.

Goudriaanflat:

Appartementen- complex met gouden rand

Rondom en in het complex zijn bouwvakkers nog druk bezig met de laatste werkzaamheden voor de oplevering. Het grootste deel van de appartementen is inmiddels al bewoond. Op nummer 442 woont Jan Baas samen met zijn vrouw. "Het is hier prachtig

wonen. We zijn heel tevreden", glimlacht de 64 jarige. De familie Baas woonde sinds 1978 aan het Hoornsediep, op drie hoog. "Er was geen lift en de jaren gaan toch wel tellen. Toen we een voorlichtingsavond bijwoonden over de Goudriaanflat, waren mijn vrouw en ik direct enthousiast. We hebben geen moment spijt van onze verhuizing."

WATERPAS

Bijzonder aan de appartementen is dat ze taps toelopen. Omdat het complex in een cirkel is gebouwd, zijn de woningen aan de binnenkant van de cirkel smaller dan aan de buitenkant. "Dat was wel eventjes vervelend bij het laminaat leggen", grijnst Baas. "En soms lijkt het ook wel of een kastje niet helemaal recht hangt, maar ik verzeker je dat ze waterpas hangen!" De woning van Baas is opmerkelijk ruim. De woonkamer telt 34 m² en is met een schuifdeur verbonden met de 11 m² grote keuken. Er zijn twee slaapkamers, een badkamer met extra toilet

Lees verder op pagina 2.

INHOUD

- 26 jaar Centraal Wonen De Heerd
- STIP helpt bij de Wmo
- Twijfel over bekendheid Wmo onder burgers

CHINEZEN

Oorspronkelijk was de Goudriaanflat bestemd voor Chinese senioren. Via een bijeenkomst van de gemeente kwam directeur Jan van der Heide van Patrimonium in contact met een groep Chinezen die graag samen een flat wilden delen. "Dat verklaart ook de gesloten keuken, gezamenlijke recreatiezaal, en het kleurgebruik van de bouwmaterialen (rode bakstenen, gele kozijnen, etc.). Doordat de plannen stagneerden, verloor de groep haar interesse", aldus Van der Heide.

en een bijkeuken voor de wasmachine en dergelijke. Een smal balkon maakt het mogelijk de enorme raampartij aan de voorkant van het appartement te wassen en in een hoek is een zitje mogelijk.

HUURDERSVERENIGING

De familie Baas kijkt uit op het winkelcentrum. "Alles is hier in de buurt", aldus Baas, "een supermarkt, drogist en apotheek, een dokterspraktijk en het station. Er wordt ook nog een park aangelegd: het Dinkelpark." Of er nog

minpuntjes zijn? "Weinig", luidt het antwoord. "De fietsenkelder had wel een halve meter breder mogen zijn en de achteringang voor de fietsen is lastig te openen. Zaken voor de huurdersvereniging, die we eerst nog moeten oprichten", lacht Baas.

Aan de noordelijke rand van Beijum heeft Patrimonium 26 jaar geleden een complex van 49 woningen ontwikkeld dat de vorm heeft van twee tegenover elkaar liggende hoefijzers. Hierdoor ontstonden twee grote binnentuinen die door de bewoners gemeenschappelijk worden beheerd. Dit is het onderkomen van Centraal Wonen De Heerd. De bewoners wonen hier weliswaar zelfstandig, maar delen tal van voorzieningen en ruimten met elkaar.

26 jaar Centraal Wonen De Heerd in Beijum

Compromis tussen individualisme en gemeenschapszin

2 Bewoonster Joke Bloksma woont al 22 jaar in De Heerd. Natuurlijk heeft ze het zien veranderen. "We hebben hier zeven clusters van elk zeven woningen", vertelt ze. Per cluster is er een gemeenschappelijke ruimte waar men kan eten, televisiekijken, enzovoorts. Vroeger was dat de enige plek waar een televisie stond. Nu heeft iedereen zijn eigen televisie. En de meeste gezamenlijke activiteiten vinden plaats in het buurthuis van De Heerd."

met elkaar. Op het complex is een centrale werkplaats met gemeenschappelijk gereedschap. En het buurthuis is de plek voor allerlei sociale activiteiten. Hier komt men regelmatig bij elkaar om bijvoorbeeld gezellig samen te eten.

hangen touwen en netten in de bomen. Er zijn schommels, zandbakken en een enorme trampoline.

RIJK

Elk cluster organiseert eens per maand een gezellige zondag. Joke: "Alles gaat hier heel informeel. Je leent eens een ei van je buurvrouw, je doet een boodschap voor een zieke buurman, enzovoorts. We zijn echter geen plek voor beschermd wonen. Iedereen moet zijn eigen zaakjes regelen." Eenzaam hoeft men hier nooit te zijn. In de tuinen zijn altijd wel mensen te vinden voor een praatje, er is een gezellige drukte van spelende kinderen en zomers verzamelen de bewoners zich regelmatig rond het kampvuur met een flesje wijn. "Met weinig middelen kun je hier nog rijk zijn!" glimlacht Joke.

SOCIALE ACTIVITEITEN

De individualisering heeft dus ook hier toegeslagen. Toch zijn er nog voldoende gemeenschappelijke zaken. Zo deelt elk cluster een tweetal wasmachines

PARADIJS

Meest opvallend aan De Heerd zijn natuurlijk de tuinen. Die worden gemeenschappelijk onderhouden en vormen de kloppende harten van de gemeenschap. Op tal van plekken zijn gezellige zitjes ingericht. Voor kinderen is het hier een paradijs. De tuinen zijn geen toonbeeld van netheid, maar lijken 'georganiseerd verwilderd'. Op diverse plekken

Voor meer informatie over Centraal wonen De Heerd, zie www.cwdeheerd.nl.

Voor informatie over de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning) kunt u terecht bij het Zorgloket van de gemeente. Een andere ingang is het STIP (Steun en Informatiepunt wonen, welzijn en zorg) dat in een aantal wijken is gevestigd. "Wmo zegt de meeste mensen niet zoveel", aldus Sabine van Erp van STIP Vinkhuizen. "Maar zodra er huishoudelijke hulp nodig is, krijgt men automatisch te maken met de nieuwe wet."

Hulpmiddelen of huishoudelijke hulp aanvragen? STIP helpt!

Naast informatie, biedt STIP ook hulp bij het aanvragen van huishoudelijke hulp, hulpmiddelen of woningaanpassingen. "Samen vullen we de formulieren in", vertelt ouderenadviseur Loes Hemmen, "nadat we eerst even gecontroleerd hebben of de aanvrager misschien al bekend is bij het Zorgloket. Begin dit jaar had het Zorgloket nog een achterstand, maar inmiddels worden de aanvragen binnen 6 weken verwerkt."

BELASTINGFORMULIEREN

STIP beschikt over een uitgebreid netwerk aan vrijwilligers. Van Erp: "We hebben goede contacten met bijvoorbeeld Humanitas. Als iemand naar de tandarts moet, kunnen wij ervoor zorgen dat er begeleiding is. En onlangs nog hebben vrijwilligers de belastingformulieren van ouderen helpen invullen."

ERVARINGSDESKUNDIGE

Vaste vrijwilliger is Anneke Kals. Als gebruiker van Wmo-voorzieningen is zij de ervaringsdeskundige binnen STIP. Ze weet bijvoorbeeld te vertellen dat rolstoelen voortaan ook uit het Persoonsgebonden Budget kunnen worden betaald. "Je mag dan zelf je rolstoel kopen. Het betekent wel dat je zelf ook voor de onderhoudskosten

verantwoordelijk bent," zegt Kals.

MEER ZICHT

Of het allemaal beter is geworden nu de gemeente verantwoordelijk is voor de Wmo, daarop antwoordt Van Erp dat er feitelijk niet zoveel veranderd is. "De gemeente heeft er nu ook de huishoudelijke zorg bij gekregen. Je ziet wel dat het strikter is geworden. Maar de mensen vragen soms ook wel heel veel. Ik denk dat de gemeente meer zicht heeft op de behoefte aan hulp dan het rijk. En er zijn meer vaste contactpersonen,

wat positief is voor de aanvragers."

OUDEREN BETREKKEN

Van Erp wil graag oudere wijkbewoners betrekken bij het Wmo-beleid. "Daarvoor organiseren we vier keer per jaar een koffieochtend. Die worden door zo'n dertig ouderen bezocht. We geven ze dan allerlei info over Wmo en we vragen ze naar hun bevindingen. Die signalen nemen we mee naar de gemeente. Maar ik moet zeggen dat men in het algemeen heel tevreden is in Vinkhuizen."

STIP is dagelijks geopend van 9.00 tot 12.00 uur. U kunt er vrijblijvend terecht met uw hulpvragen. Een afspraak maken hoeft niet. U vindt STIP in:

- Paddepoel, aan de Anataresstraat 45 (tel. 575 23 45)
- Vinkhuizen, aan de Diamantlaan 94 (tel. 577 18 80)
- Corpus den Hoorn, aan de Kochstraat 3 (tel. 527 34 93)
- De Wijert, aan de P.C. Hooftlaan 1 (tel. 529 17 13)

Vlnr.: Loes Hemmen, Anneke Kals en Sabine van Erp.

Burgers nog maar weinig bekend met Wmo

Een jaar geleden heeft de overheid de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) ingevoerd. Vanaf dat moment moeten de gemeenten, in plaats van het rijk, ervoor zorgen dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen wonen en zonodig hulp en voorzieningen krijgen. Of alles naar behoren werkt? GWHP zocht de antwoorden bij het Wmo-platform Groningen.

Het idee om de gemeente verantwoordelijk te stellen is op zich zo gek nog niet, vindt de voorzitter van het Wmo-platform in Groningen, Jaap Dijk. "Ze staat immers dichterbij de burger dan het rijk. Je hebt een kortere weg naar bijvoorbeeld de gemeenteraad", zegt hij. Maar het idee achter de Wmo dat je een soort 'noaberplicht' hebt waarbij je voor elkaar boodschappen doet, klusjes verricht, enzovoorts, wuift Dijk resoluut weg. "Hoe krijg je bewoners dan bij elkaar? Met sjoelavonden? In deze maatschappij staan we veel te ver van elkaar af."

DENKTANK

Het Wmo-platform brengt Wmo-gebruikers bij elkaar en treedt op als adviesorgaan voor de gemeenteraad en het college van B&W. Dijk: "Er wordt goed met ons overlegd en we worden gewaardeerd als denktank. Verder zoeken we actief contact met zorgaanbieders om te overleggen over de kwaliteit van hun producten." Volgens Dijk is nu de eerste fase van de Wmo achter de rug; het invoeren van de wet. "Als het Wmo-platform daar niet actief aan had meegesleuteld, zou de huishoudelijke verzorging en de breedte van de voorzieningen flink magerder zijn uitgevallen. Het is gelukkig goed gekomen, want het college biedt ons een luisterend oor. Dat geldt voor de hele Groninger politiek. Nu is het zaak dat het platform de

uitvoering nauwlettend gaat volgen."

OPBRANDEN

Bedenkingen heeft Dijk over de zorgverlening. "Voordat je hulp krijgt vraagt de gemeente eerst of je huisgenoten hebt, oftewel mantelzorgers, die je kunnen helpen. Maar je mag toch niet van mensen verlangen dat ze 40 uur in de week werken en daarnaast ook nog iemand verzorgen! Je ziet dan ook dat steeds meer mantelzorgers opbranden. De stad Groningen alleen al telt zo'n 2.200 overbelaste mantelzorgers." Als men wel externe hulp krijgt, dan bestaat die uit Alfahulp of Thuiszorg. Groningen heeft niet, zoals in vele andere gemeenten, de Thuiszorg massaal ingewisseld voor de goedkopere Alfahulp. Dat is positief te noemen, maar Dijk wil wel benadrukken dat de gemeente op de kwaliteit moet blijven letten. "Zo mag men nooit telefonisch indiceren! Je moet bij de aanvragers op bezoek, de thuissituatie in ogenschouw nemen en met mensen in de omgeving praten. Pas dan krijg je een goed beeld van iemand."

MANTELZORGCOMPLIMENT

Over de bekendheid met de Wmo onder burgers, heeft Dijk zijn twijfels. "Je moet nu zelf je weg vinden naar de hulp en volgens mij is nog niet iedereen daarmee bekend. Er zou één lokaal

loket moeten komen, met de STIPS' als opstap. Daarnaast zijn de Wmo procedures vaak bijzonder ingewikkeld. Het rijk geeft elke mantelzorger € 250,- als blijk van waardering, het zogenaamde Mantelzorgcompliment. Maar Groningen heeft nog steeds 346.000 euro in kas, dat niet is opgehaald door de mantelzorgers. De gemeente kan het geld nu bij wijze van spreken ook uitgeven aan een ijsbaan, maar ze heeft ons beloofd het in de mantelzorg te steken."

Ombudsman

Het GWHP heeft de 'ombudsman' van Groningen, mevrouw Willy Kol, gevraagd naar haar bevindingen met Wmo. Zij vertelde dat er maar weinig klachten binnenkwamen. "Opmerkelijk, want vanuit de WVG (de voorloper van Wmo -red.) kreeg ik regelmatig klachten over bijvoorbeeld toewijzingen en dergelijke. Misschien is het onbekendheid? We hebben hier in elk geval elke dinsdagmiddag een open spreekuur (van 14.00 tot 16.00 uur) En anders kan men ons telefonisch bereiken via 050-318 65 68."

Colofon

Stichting GWHP
Postbus 8078
9702 KB Groningen

bestuur@gwhp.nl

Tekstbijdragen:
Eduard van den Hoff

Alles uit deze uitgave mag gebruikt worden, mits met bronvermelding.